

LENIVEC

Najpočasnejši sesalci na svetu.

Lenivci so najpočasnejši sesalci, na njihovem kožuhi rastejo alge, zato je kožuhi zelenkaste barve in se ga v džungli težje opazi. Lenivci se razlikujejo po dolgih krempljih, ki jih imajo na sprednjih tacah, ločimo dvo- ali trokavljaste lenivce. Z 10-centimetrskimi kremplji se odlično prime veje. Kremplji ga držijo tam tudi, ko spi in tudi, ko umre. Njegove prednje okončine so dvakrat daljše od zadnjih, kar mu pride prav, ko visi z veje.

Večino svojega življenja preživijo viseč med krošnjami, tako se pariyo in spijo, na dan v povprečju od 15 do 20 ur. Tudi če so budni, se ne premikajo, razen če to ni potrebno. Če se premikajo, se premikajo res počasi. Na tleh so lahko zelo ranljivi in lahek plen plenilcev. Na tla gredo le, da se iztrebijo. Premikajo se z močnimi prednjimi tacami, tako da se vlečejo

in potegnejo naprej, trebuščke pa vlečejo po tleh. So pa dobri plavalci, večkrat namreč padejo z drevesa v vodo.

Trokavljasti lenivci imajo dodatna vratna vretenca, kar jim omogoča, da lahko premikajo glavo za 270 stopinj.

Njihovi naravni sovražniki so orli, kače in jaguarji. Najlažje jih ujamejo med izločanjem, saj to počnejo vedno na istem mestu.

MAPINGUARI

Čisto vsa ljudstva iz amazonskega deževnega gozda, tudi tista, ki med sabo niso še nikoli imela stika, poznajo legendo o t. i. pošasti mapinguari, kar naj bi pomenilo "tisti, ki ima krive noge/stopala". Visok naj bi bil več kot dva metra (ko stoji na zadnjih nogah), krzno je zelo gosto in debelo ter ga ščiti pred puščicami. Okoli njega se širi močan in izjemno neprijeten vonj, zaradi katerega ljudje omedlevajo. Znanstveniki menijo, da legenda temelji na srečanju z orjaškim talnim lenivcem, ki je živel pred več tisoč leti, kajti znano je, da se legende ohranijo zelo dolgo. Ne morejo pa ne potrditi, ne zanikati obstoj talnega lenivca v današnjem času, saj so predeli amazonskega deževnega gozda še neraziskani.

